

[Aksel Larsen.]

regeringerne, har Sveriges regering i 1965 erklæret, at spørgsmålet om at erstatte Kastrup lufthavn med en anden lufthavn er et dansk anliggende; hvor Danmark vil anbringe en lufthavn, det bestemmer kun Danmark, og Sverige vil forholde sig afventende. Derfor er det Danmark, der skal bestemme. Der vil ikke kunne komme praktiske forhandlinger i gang med Sverige hverken om eventuel fælles bygning og drift af lufthavnen eller om den faste Øresundsforbindelses planlæggelse og bygning, før vi har sagt, hvor vi vil lægge lufthavnen. Det er en af grundene til, at det haster. Der foregribes intet ved at træffe denne principbeslutning nu, for først på grundlag af den vil man være i stand til at udarbejde de mere nøjagtige planer, gøre de mere nøjagtige beregninger over, hvorledes det hele kan og bør gøres, hvordan det kan finansieres, hvordan det kan forrente sig. Men tiden er inde til at gøre en ende på den foreløbige diskussion og få truffet den nødvendige principbeslutning nu.

Sigsgaard: I Sverige er det jo sådan, at man lader eksperter foretage grundige undersøgelser, før store samfundsmæssige investeringer foretages. Det er man også i de senere år kommet ind på herhjemme, men vist nærmest sådan lidt for skams skyld, for i sidste ende blæser man jo tit på, hvad eksperterne siger. Det skete — hvis jeg lige må drage en parallel — da København besluttede sig for Søringen for nogen tid siden. Sagkyndige påviste, at den var støjmæssigt uheldig, trafikpolitisk u hensigtsmæssig og æstetisk tvivlsom. Men politikerne skulle nok vise, hvem der bestemte, og tog intet hensyn til indvendingerne.

Nu sker der, så vidt jeg kan bedømme, det samme med lufthavnen. Fra mange sider har man hævdet, at Saltholm bliver dyrere end Sydamerger, og jeg skal i særlig grad hæfte mig ved det økonomiske, som andre ordførere i øvrigt har gjort forbløffende lidt ud af i dag, synes jeg. Påstandene om, at Saltholm var dyrere, var så vedholdende, at ministeren åbenbart mente, at han måtte lade et embedsmandsudvalg undersøge dem, og det gjorde så et sådant udvalg og fandt ud af, at påstandene var rigtige nok. Faktisk bliver Saltholm sam-

fundsøkonomisk meget dyrere end Sydamerger efter den rapport, som nu foreligger. Så skulle man jo tro, at Saltholmtilhængerne dog ville få et og andet at tænke på og sige: nu må vi i hvert fald have tid til grundigt at overveje det, der er kommet frem i denne rapport. Men så vidt man kan se i dag, tager de overhovedet intet hensyn til den ekspertudredning, som de selv har bestilt, for den passer ikke rigtig ind i deres kram.

Så må man jo stille det klassiske spørgsmål: hvor er vi så egentlig henne? Staten kan jo ændre Københavns efter min opfattelse helt forkerte Søringbeslutning, men hvem kan råde bod på folketingets fejltagelser? Og det her er en fejltagelse, endda af de helt store, er jeg bange for. Der er tale om et milliardbeløb, så vidt man kan vurdere, hældt lige ud ad vinduet. Trafikministeren sagde i fremsættelsen, at Saltholm ikke ville koste skatteyderne en krone, for den skulle jo privatfinansieres. Hvem der så egentlig skal betale, står jo hen i det uvisse. Jeg tror, man er tjent med at holde fast ved, at uanset om der bliver tale om privat eller statslig finansiering — og jeg er modstander af privatfinansiering — så bliver det skatteyderne, der kommer til at betale, eller borgerne, om man vil.

Embedsmandsudvalget siger i rapporten på side 3 klart, at det må betragtes som en reel samfundsøkonomisk omkostning, at det er dyrere at etablere tilkørslen til Saltholm end til Sydamerger. Heller ikke det har anfægtet folketingsudvalget. På næste side siger embedsmændene, at Saltholm vil give en forrentning af den investerede kapital på 7 pct., mens Sydamerger vil give en forrentning på 9 pct. Det har tilsyneladende heller ikke forstyrret udvalgsmedlemmernes nattesøvn. Jeg synes, man tager lidt vel flot på skatteydernes, på samfundets midler. Embedsmændene siger videre på side 4, at Saltholm er 850 mill. kr. dyrere end Sydamerger, og at man ikke opnår nogen forrentning af disse penge, men derimod får et rentetab på 1-2 pct. I dag er det vel mere, for trafikministerens beregninger er jo så løse, at et dagblad ligefrem har kunnet lave en rubrik med overskriften: „Dagens regnefejl“. Det pudsige er, at alle de forkerte tal, der hidtil er opdaget, har været til fordel for Saltholm, sådan at jo flere dage der går,